Το Παλικάρι Έχει Καημό - Μίκης Θεοδωράκης Μάνος Ελευθερίου Μ. Φαραντούρη

Ο **Μάνος Ελευθερίου** (12 Μαρτίου 1938 - 22 Ιουλίου 2018) ήταν Έλληνας ποιητής, στιχουργός και πεζογράφος. Είχε γράψει ποιητικές συλλογές, διηγήματα, μία νουβέλα, δύο μυθιστορήματα και περισσότερα από 400 τραγούδια. Παράλληλα εργάστηκε ως αρθρογράφος, επιμελητής εκδόσεων, εικονογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ερμούπολη της Σύρου. Ο πατέρας του ήταν ναυτικός. Σε ηλικία 14 ετών μετακόμισε με την οικογένειά του από την Σύρο στην Αθήνα και τα πρώτα επτά χρόνια κατοικούν στο Χαλάνδρι. Το 1960 μετακόμισαν οικογενειακώς στο Νέο Ψυχικό. Το 1955 γνωρίστηκε με τον Άγγελο Τερζάκη ο οποίος τον ώθησε να παρακολουθήσει μαθήματα στη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου ως ακροατής. Το 1956 γράφτηκε στο τμήμα θεάτρου της Σχολής Σταυράκου με καθηγητές τον Χρήστο Βαχλιώτη, τον Γιώργο Θεοδοσιάδη και τον Γρηγόρη Γρηγορίου. Το 1960 στα Ιωάννινα, όπου βρέθηκε για να εκτελέσει την στρατιωτική του θητεία, άρχισε να γράφει θεατρικά έργα και ποιήματα.

Το 1962, σε ηλικία μόλις 24 ετών, δημοσίευσε την πρώτη του ποιητική συλλογή με τίτλο *Συνοικισμός,* με δικά του χρήματα αλλά δεν είχε την αναμενόμενη επιτυχία. Την ίδια εποχή στα Ιωάννινα έγραψε τους πρώτους στίχους, ανάμεσα στους οποίους ήταν και «Το τρένο φεύγει στις 8:00», τους οποίους αργότερα μελοποίησε ο Μίκης Θεοδωράκης.

Τον Οκτώβριο του 1963 ξεκίνησε να εργάζεται στο «Reader's Digest» όπου και παρέμεινε για τα επόμενα δεκαέξι χρόνια. Στο μεταξύ, κυκλοφόρησαν τα δύο πρώτα του βιβλία με διηγήματα, *Το διευθυντήριο* (1964) και *Η σφαγή* (1965), για τα οποία γράφτηκαν εξαιρετικές κριτικές.

Το 1964 εμφανίστηκε στην ελληνική δισκογραφία. Συνεργάστηκε με το συνθέτη Χρήστο Λεοντή και με τον Μίκη Θεοδωράκη (1967), με τον οποίο η συνεργασία διακόπηκε εξαιτίας της Δικτατορίας. Τα συγκεκριμένα τραγούδια πρωτοκυκλοφόρησαν το 1970 στο Παρίσι.

Συνεργάστηκε επίσης με τον Δήμο Μούτση (*Άγιος Φεβρουάριος,* 1971) και με τον Γιάννη Μαρκόπουλο στο δίσκο *Θητεία,* του οποίου η ηχογράφηση ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 1973, διακόπηκε από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου και τελικά κυκλοφόρησε το 1974 με την Μεταπολίτευση.

Κατά καιρούς συνεργάστηκε σχεδόν με όλους τους Έλληνες συνθέτες, όπως με τον συνθέτη Σταύρο Κουγιουμτζή και τον τραγουδιστή Γιώργο Νταλάρα καθώς και με τον Θανάση Γκαϊφύλλια στην *Ατέλειωτη Εκδρομή* (1975), τον Μάνο Χατζιδάκι, τον Γιάννη Σπανό, τον Γιώργο Ζαμπέτα, τον Σταμάτη Κραουνάκη, τον Λουκιανό Κηλαηδόνη, τον Γιώργο Χατζηνάσιο, τον Αντώνη Βαρδή και άλλους.

Παράλληλα έγραψε και εικονογράφησε παραμύθια για παιδιά ενώ επιμελήθηκε την έκδοση λευκωμάτων με θέμα την Σύρο : *Ενθύμιον Σύρας*, *Θέατρο στην Ερμούπολη* κ.ά. Την δεκαετία του '90 αρθρογραφούσε και έκανε ραδιοφωνικές εκπομπές στον Αθήνα 9,84 και στο Δεύτερο Πρόγραμμα.

Το 1994 εξέδωσε τη πρώτη του νουβέλα με τίτλο *Το άγγιγμα του χρόνου*. Το 2004 δημοσίευσε το πρώτο του μυθιστόρημα με τίτλο *Ο Καιρός των Χρυσανθέμων,* η οποία τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας το 2005.

Το 2013 ο Μάνος Ελευθερίου, βραβεύθηκε για την συνολική προσφορά του από την Ακαδημία Αθηνών.

Πέθανε στις 22 Ιουλίου 2018.

Οκτώ χρόνια αργότερα και την ίδια ακριβώς ημέρα, στην άλλη άκρη του Ατλαντικού γεννιέται η Λάιζα Μινέλι.

Η **Λάιζα Μινέλι** (*Liza May Minnelli*, 12 Μαρτίου 1946) είναι Αμερικανίδα ηθοποιός και τραγουδίστρια βραβευμένη με Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου για τη συμμετοχή της στην ταινία του 1972 *Καμπαρέ (Cabaret, 1972)*. Η Μινέλι είναι επίσης κάτοχος δυο Χρυσών Σφαίρών, ενός BAFTA, ενός Βραβείου Έμμυ και τέσσερα Βραβείων Τόνυ (μεταξύ των οποίων και ένα ειδικό βραβείο Τόνι). Η Μινέλι είναι κόρη της ηθοποιού και τραγουδίστριας της χρυσής εποχής του Χόλιγουντ Τζούντι Γκάρλαντ και του σκηνοθέτη Βινσέντε Μινέλι.

(Σας έχουμε αφιερώσει τραγούδι με την Τζούντι Γκάρλαντ, μέσα στο Φεβρουάριο (23/02), όταν τιμούσαμε τον σκηνοθέτη της ταινίας ο Μάγος του Οζ.)

Η ταινία cabaret είχε ανάμεσα στα άλλα υπέροχα τραγούδια και το παρακάτω, που φαντάζομαι ότι όλοι οι άνθρωποι ανεξάρτητα γλώσσας, φυλής και χρώματος έχουν στο ρεπερτόριο τους κάτι παρόμοιο.

και κλείνοντας θα δημοσιεύσουμε ένα ακόμα τραγούδι από την ταινία.

Υ.Γ.

Δεν κρατιέμαι, λίγο ακόμα Μινέλι. Ένα τελευταίο.Το αφιερώνω στην αγαπημένη συνάδελφο, που ίσως είναι η μόνη που έχει διαβάσει όλο το κείμενο.

Quell-URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1948#comment-0